

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ БІБЛІОТЕК ВИЩИХ ШКІЛ УКРАЇНИ НА 2013-2015 рр.: БАЧЕННЯ ПРОФЕСІОНАЛА

Колесникова, Т. О. Стратегія розвитку бібліотек вищих шкіл України на 2013-2015 рр.: бачення професіонала [препринт] / Т. О. Колесникова // Вісник Львівського університету. Серія: «Книгознавство, бібліотекознавство та інформаційні технології». — 2013. — Вип. 8. — С. 142—148. — Режим доступу : <http://eadnurt.diit.edu.ua/handle/123456789/1915>

Тетяна Колесникова,

Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна, Науково-технічна бібліотека,
вул. Академіка В. Лазаряна, 2, м. Дніпропетровськ, Україна, 49010

Контактні телефони: (056) 371-51-05; 373-15-71

Наведено 6 діяльнісних домінант, які зможуть визначати стратегію розвитку бібліотек вищих шкіл України на 2013-2015 рр. Зроблено порівняльний аналіз тенденцій розвитку бібліотек вищих шкіл України та США. Запропоновано конкретні програми та проекти, які треба реалізовувати бібліотекам, щоб здійснити свою місію – дійсно стати інформаційними центрами ВНЗ, максимально підтримуючими процеси навчання, наукових досліджень, педагогічної та адміністративної практики.

Ключові слова: університетська бібліотека, стратегія розвитку бібліотек ВНЗ, місія бібліотеки.

Стратегія розвитку – це узагальнена модель дій, спрямованих на досягнення успіху завдяки максимальному використанню ресурсів і можливостей. В доповіді ми розглядаємо її як: загальний план дій, спосіб досягнення мети та модель поведінки (діяльності)

Якого ж алгоритму дій і напрямків розвитку потрібно дотримуватись бібліотекам, щоб забезпечити максимальне прискорення до бажаного стану їх розвитку? Які концепції, програми, проекти треба реалізовувати бібліотекам, щоб здійснити свою місію – дійсно стати інформаційними центрами в університетах/академіях, максимально задовольняючими інформаційні потреби вузівських спільнот у навчанні, наукових дослідженнях, педагогічній та адміністративній практиці?

Для цього, перш за все, потрібно уявити собі бажаний ідеальний стан бібліотеки майбутнього – найближчого чи віддаленого у часі – (тобто, подумки побачити і в уяві спрацювати на випередження) та зробити науково-обґрунтовані прогнози щодо можливих шляхів досягнення такого стану.

Проаналізувавши сучасний стан і темпи розвитку бібліотек ВНЗ України, існуючу практику й тенденції подальшого функціонування іноземних бібліотек вищої школи, я дозволю собі запропонувати наступні **діяльнісні домінанти**, які зможуть визначати стратегію розвитку бібліотек нашої держави.

1. Бібліотеки вищої школи України повинні доводити цінність, яку вони представляють для спільноти свого закладу.

Нині, в умовах стрімкого розвитку інформаційно-комунікаційних технологій, зміни комунікаційних моделей освіти та науки, прискорення процесу просторової дифузії документованого знання, розширення горизонту очікувань читацької аудиторії на перший план у будь-якій країні світу виходить питання щодо збільшення вкладу бібліотек вищої школи в розвиток інституціональних місій і цілей.

Про необхідність покращання статусно-ролевих позицій бібліотеки у ВНЗ України ми вже сьогодні можемо між строк прочитати у нових документах, які регламентують структуру та штат наших бібліотек. Для значної кількості з них – це потрясіння, яке супроводжувалось і особистою трагедією скорочених за штатом працівників, і розпачем та безпорадністю директорів, які й досі шукають вихід з кадрової пастки: обсяги робіт (в основному пов'язаних із впровадженням нових інформаційно-комунікаційних технологій) зростають, а кількість працівників скорочують. Але ті бібліотеки, які змогли фактично довести, що подальший перспективний розвиток вишу безпосередньо пов'язаний із бібліотечними інноваційними сервісами та продуктами, змогли не тільки зберегти штати, але й їх розширити за рахунок спеціальних коштів установ. І таке рішення ректоратів надає новий імпульс для багатовекторної творчої, креативної діяльності бібліотек.

Бібліотеки вищої школи США, яким першими в світі довелось усвідомити себе в реаліях нового етапу еволюції суспільства, інформатизації та трансформації освіти, мають дещо інший вектор щодо доведення своєї необхідності в умовах стрімкого розвитку онлайн-навчання та зміни освітніх програм. Американські колеги підкреслюють, що бібліотечна діяльність повинна відзначатися не тільки якісним обслуговуванням користувачів, але й строго документованою підзвітністю, яка пов'язана з безпосередніми показниками успіхів: студентів – у навчанні, вчених – у науковій роботі, викладачів – у педагогічній практиці. І це, на сьогодні, є головним фактором, який регламентує доцільність достатнього фінансування університетських бібліотек. Саме ця теза була підкреслена в 2012 р. у висновках Дослідницького комітету з планування та розгляду діяльності бібліотек системи вищої освіти (RPRC – Research Planning and Review Committee) та Асоціації коледжів і наукових бібліотек (ACRL – Association of College and Research Libraries) [1]. До речі, ці організації кожні 2 роки визначають 10 пріоритетних тенденцій, які задають вектори розвитку бібліотек вищої школи США. Вони ж були ініціаторами зустрічей (двічі протягом 2012 р.) на національному рівні щодо розгляду стратегій міжбібліотечних комунікацій з метою збільшення вкладу бібліотек вищої школи в розвиток інституціональних місій і цілей. Результатом цього стали нові [2] «Стандарти

1. 2012 top ten trends in academic libraries: A review of the trends and issues affecting academic libraries in higher education. June 2012 // College & Research Libraries News. – 73. no. 6. – P. 311–320.

2. Standards for Libraries in Higher Education: Approved by the Board of Directors, ACRL. October 2011 [Virtual Resource] / Association of College and Research Libraries. – Access Mode: <http://www.ala.org/acrl/standards/standardslibraries>

для бібліотек у сфері вищої освіти» США, прийняті з метою максимально чіткого визначення очікувань користувачів та їх якісного виконання бібліотекою як вклад в інституційну ефективність (у процеси викладання й навчання, наукові дослідження, соціальні, професійні й суспільні процеси університету).

Саме тому, на мій погляд, головним проектом, який потрібно започаткувати та зробити перші кроки з його реалізації протягом 2013-2015 років в напрямку доведення бібліотеками ВНЗ цінності, яку вони представляють для спільноти свого закладу, повинен стати проект з розробки «Моделі бібліотеки вищої школи», «Моделі інноваційної університетської бібліотеки» та «Стандартів для бібліотек у сфері вищої освіти». Тобто, тих документів, які закріплять пріоритет користувача та ефективність, комфортність і швидкість його інформаційного обслуговування у взаємозв'язку «Успіх бібліотеки – успіх ВНЗ».

2. Посилення інформаційно-комунікаційних зв'язків бібліотек вищої школи України з науковими колами у сфері збирання, опису, збереження, використання та розповсюдження даних наукових досліджень.

Реалії сьогодення підтверджують факт переміщення взаємодії користувачів та бібліотекарів у простір віртуальних комунікацій. Ми маємо постійну тенденцію збільшення ролі бібліотек ВНЗ України в реалізації альтернативної моделі наукової комунікації (е-навчання та е-дослідження). Це супроводжується зміною предметності діяльності і появою у бібліотекарів нових функцій та посадових обов'язків, які до цього не були їм притаманні. Вони стають кураторами та менеджерами цифрових колекцій наукових документів, вирішують проблеми авторського права, надають послуги вченим з поцифрування, оформлення, опису результатів досліджень, їх ефективного збереження, управління та багаторазового використання. І в перспективі, згідно з досвідом іноземних колег, ці процеси будуть поширюватися і на первинні дані наукових досліджень [3, 4].

Дана концепція розвитку бібліотек отримала назву «Відповідальність за збереження та поширення результатів наукової діяльності вчених інституції». Для бібліотек вищої школи України найбільш характерним є реалізація одного з її напрямків – ініціювання, створення та підтримка інституційних репозитаріїв (цифрових архівів наукової творчості вчених). З цього питання бібліотеки вишів нашої держави є лідерами

3. Колесникова, Т. Формування комунікаційних відносин при організації бібліотекою інституційного репозитарію ВНЗ / Тетяна Колесникова // Вісн. Кн. палати. – 2011. – № 7. – С. 15–18.

4. Соловяненко, Д. Академічні бібліотеки в новому соціотехнічному вимірі: Ч. 1. Академічна бібліотека як видавець / Денис Соловяненко // Бібл. вісник. – 2010. – № 4. – С. 3–14.

на теренах СНД – 45 бібліотек українських ВНЗ (за даними ROAR у вишах Росії – 13, Білорусі – 4 репозитарії). зробили для себе провідною філософію відкритого доступу до інформації та знань, тим самим створюючи необхідні умови для прискорення інтеграційних процесів у національний і світовий освітньо-науковий простір.

3. Інтенсивний розвиток нових моделей наукового спілкування і публікацій потребують від бібліотек вищої школи або активної участі, або відходу на периферію інформаційної діяльності.

Ця діяльнісна домінанта, яка проявилась у результаті інноваційного розвитку бібліотек сфери вищої освіти України та світу, є другим напрямком у реалізації концепції «Відповідальність за збереження та поширення результатів наукової діяльності вчених інституцій». Вона пов'язана зі створенням нової функціональної моделі поведінки – «Бібліотека як видавець/співвидавець наукових електронних видань» [4, 5, 6].

Поки що лише окремі бібліотеки вишів України роблять кроки у даному напрямку. Це, наприклад, книгозбірні ДНУЗТ, НАУ, КрНУ, Київської та Харківської політехнік, які активно працюють у напрямку співвидавництва та підтримки сайтів періодичних видань на платформі «Відкриті журнальні системи» (OJS). Саме ці бібліотеки замкнули на собі повний цикл циркуляції наукових публікацій у межах інформаційного ландшафту ВНЗ та змінили комунікаційні відносини, додавши в комунікаційне середовище нову постійну ланку «автор – бібліотекар». Вони – піонери, що прокладають шлях у майбутнє.

Надзвичайно активно, іноді навіть вимушено агресивно [1, 2, 7], змінюють традиційні моделі поведінки шляхом створення або розширення видавничих послуг університетські бібліотеки США. Згідно з даними досліджень організацій – членів Американської бібліотечної асоціації (ARL, 2011 р.), майже половина респондентів мають або розвивають бібліотечні послуги з електронної публікації [1]. Три чверті – є видавцями/співвидавцями наукових журналів (у т.ч., на платформі OJS), а половина – монографій і/чи матеріалів конференцій. Бібліотеки університетів США звичайно надають технічні платформи, цифрові архіви, послуги бібліотекаря-координатора, поради фахівця в галузі авторського права, послуги зі створення метаданих, каталогізації, збереження та

5. Колесникова, Т. О. Впровадження інноваційної моделі бібліотеки університету як чинник глибокої інтелектуалізації бібліотечної професії / Т. О. Колесникова // Вісн. Кн. палати. – 2012. – № 11. – С. 21–22; 2013. – № 1. – С. 19– 23

6. Иванова, А. Ю. Этические аспекты публикационной деятельности вузовской библиотеки / А. Ю. Иванова // Библиотековедение. – 2012. – № 6. – С. 112–117

7. Robinson-Garcia, N. Librarians “embedded” in research / N. Robinson-Garcia & D. Torres-Salinas // CiLiP Update Gazette, CiLiP. – 2011. – PP. 44-46

поширення цифрового контенту. Менш бажаним для бібліотек є надання традиційних видавничих послуг: менеджменту та експертної оцінки управління виданням, редагуванню, верстки, дизайну й маркетингу.

Але, враховуючи велику зацікавленість у вирішенні даного питання зі сторони авторів та адміністрації університетів, бібліотеки планують розширення діяльності в даному сегменті.

4. Розробка бібліотеками вищої школи України концепції довгострокового збереження стрімко збільшуваної маси цифрового контенту.

Треба визнати, що на сьогодні в державі спроби вирішення даної проблеми відзначаються епізодичністю, спонтанністю й майже повністю залежать від доброї волі окремих креативних і самовідданих фахівців бібліотечно-інформаційної справи (ДНУЗТ, ДонНУ, ЛНУ, ОНУ, ХНУ та ін.). Окремі успішні проекти стали можливими тільки завдяки лідерам, які здатні сформулювати цілі проекту у взаємозв'язку з інноваційним розвитком ВНЗ, знайти джерела моральної та матеріальної підтримки, побачити перспективу та швидко адаптуватись до змінюваних обставин.

Дані обставини викликають наростання неспокою і учених, і бібліотекарів, тому що унікальні фонди потребують поцифрування, збереження та можливості активного використання електронних колекцій. І це є одним із головних векторів розвитку інтеграційних процесів між бібліотеками різних рівнів підпорядкування та іншими установами, які мають спільні інтереси у даному напрямку.

Саме тому протягом 2013-2015 рр. необхідним є визначення чіткої політики, програми довгострокового планування, стратегічного керівництва, стандартів та архітектури в напрямку збереження цифрового контенту.

5. Активізація дій з використання й розвитку інформаційно-комунікаційних технологій та неодмінне змінення організаційно-функціональної й комунікаційної моделей в діяльності бібліотек вищої школи.

Дана діяльнісна домінанта безпосередньо впливає на змінення бібліотечної філософії та прогнозування майбутнього бібліотек ВНЗ. Онлайн-навчання, онлайн-дослідження, соціальні мережі та нові парадигми публікації ставлять під сумнів роль

бібліотек як необхідного посередника в наданні інформації. І це є стимулом для розвитку в книгозбірнях нових напрямків бібліотечного виробництва й сервісу.

Так, найближчим часом нагальною для нас стане видача електронних книг. А щоб це стало нормою для бібліотек ВНЗ України – необхідним є створення стійких варіантів ліцензування та моделей видачі електронних книг. І, скоріш за все, дана тенденція буде передбачати варіанти комплектування, аналогічні із тими, які існують у економічно розвинених країнах. Це означає, що великі колекції друкованих книжок, маючих низьку оборотність, будуть вилучатися з фондів на користь ліцензійних угод із постачальниками книг електронних. Вочевидь на державному рівні будуть переглянуті нормативні показники книгозабезпечення друкованою літературою на одного студента. І, безумовно, директорам бібліотек доведеться зробити ще один крок у сторону скорочення посад, що займаються упорядкуванням друкованих фондів, на користь збільшення кількості працівників, підтримуючих цифровий контент.

Надання інформації за допомогою мобільних пристроїв, поширення педагогічної практики в напрямку формування інформаційної культури (і для студентів, і для науковців, і для викладачів, і для бібліотекарів), публікаційно-видавнича та е-архівна діяльність, посилення мас-медійної концепції в роботі бібліотек, допомога вченим в упорядкуванні отриманих первинних дослідницьких даних і створення метаданих, розвиток інформаційної аналітики та проведення науко- й бібліометричних досліджень – ось неповний перелік нових обов'язків, які на сьогодні поки що є винятковими і притаманні досить незначній кількості інноваційних бібліотек. Але в перспективі – це саме ті напрямки, які будуть звичайними в умовах пріоритету віртуальних відносин над реальними у просторі віртуальних комунікацій. Бо, за висновками бібліотекознавців (П. Брофі, В. Ільганаєвої, Я. Шрайберга та ін.), саме бібліотеки вищої школи будуть відзначатися значним збільшенням сервісних послуг в онлайн-середовищі відносно до реального. А це призведе до нових змін у структурі і функціях бібліотек, які вже, можливо, отримають статус медіа-центрів з новою комунікаційною моделлю діяльності.

Американські бібліотеки вже сьогодні, орієнтуючись на нові способи отримання та розповсюдження інформації за допомогою мобільних пристроїв, збільшують послуги з доставки контенту саме на них. За даними Центру прикладних досліджень в освіті (ECAR) у 2011 р. 55% студентів мали власні смартфони і майже 21% – нетбуки, iPad чи інші мобільні пристрої. Більше двох третин з них студенти використовують для академічних (освітніх та наукових) цілей. 59% смартфонів є засобом для отримання інформації в Інтернеті, а 24% – використовуються студентами для доступу до електронних бібліотечних ресурсів. Необхідно відмітити, що бібліотеки активно надають доступи до

комерційних ресурсів EBSCOhost, JSTOR, Elsevier, Thomson Reuters, які мають додатки для iPhone, iPod Touch та Android, а також мобільний інтерфейс. Більш того, за даними бібліотеки Мічіганського університету, електронні підручники коштують на 35 % дешевше їх друкованих аналогів [1].

Таким чином, вже найближчим часом потрібно приступити до розробки нової моделі комплектування, видачі, аренди цифрових видань (книг і періодики), яка б була реальним способом економії фінансів і для бібліотек, і для студентів. Необхідною є і орієнтація на розширення застосування в бібліотеках ВНЗ технологій мобільного зв'язку, тобто, розробка програми збільшення бібліотечних послуг із доставки контенту на мобільні пристрої, в першу чергу, студентів, а також інших категорій користувачів. Все це потребує переходу до нової комунікаційної моделі діяльності бібліотеки ВНЗ та чергового перегляду структури штатів.

6. Формування високопрофесійного кадрового складу та реалізація концепції глибокої інтелектуалізації бібліотечної професії для вирішення інноваційних завдань кожної бібліотеки ВНЗ України.

Дана діяльнісна домінанта безпосередньо задає напрямки й темп стратегічного розвитку кожної бібліотеки вищої школи. Тому, проблеми та перспективи бібліотечної професії постійно знаходяться в центрі уваги громадськості.

Зрозуміло, що створювати інноваційну модель бібліотеки ВНЗ повинен новий тип бібліотечно-інформаційного фахівця – освіченої, творчої, креативної, товариської особистості, сконцентрованої на потребах користувачів, але академічно нейтральної, особистості, здатної мислити як учений, бути дослідником-експериментатором, здатної надати реальну допомогу в процесах обміну знаннями в університетському середовищі і при цьому бути носієм гуманістичного світогляду. Саме такий фахівець реалізує концепцію глибокої інтелектуалізації бібліотечної професії [5].

Але ж де взяти такого фахівця і як вирішити взагалі проблемне питання бібліотечних кадрів? Аналіз вітчизняного та зарубіжного досвіду свідчить, що формування високопрофесійного кадрового складу реалізується як шляхом творчого підходу до найму нового персоналу, так і шляхом підвищення кваліфікації та перепідготовки вже працюючих співробітників. Можна стверджувати, що загальний план дій директорів бібліотек вищої школи в різних країнах з вирішення даного питання складається з п'яти елементів: безперервна освіта, професійний розвиток, стратегічний і творчий підхід директорів бібліотек ВНЗ до приймання на роботу нових співробітників, технічне переоснащення структурних підрозділів, перепідготовка кадрів.

Таким чином, стратегію розвитку бібліотек вищої школи України задають шість діяльнісних домінант. Дотримання систематичних дій у цих напрямках протягом 2013-2015 рр., хай і не дуже активних та швидких, але постійних та багатовекторних, не дозволить посунути бібліотеки на периферію інформаційної діяльності ВНЗ. Воно закріпить пріоритет користувача та ефективність, комфортність і швидкість його інформаційного обслуговування. Реалізація даних діяльнісних домінант зробить бібліотеки серцевиною, реальними інформаційними центрами вишів, в яких вирішується будь-яке інформаційне питання, здійснюється максимально повна інформаційна підтримка процесів навчання, наукових досліджень, педагогічної та адміністративної практики. Тобто, виконується місія бібліотеки вищої школи.